Het portret in de gang (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Ilse begon als assistent in het stadsmuseum, kreeg ze meteen een opdracht die niemand anders wilde. In de lange gang op de eerste verdieping hing een groot portret van een generaal uit de negentiende eeuw. Het schilderij was donker geworden en niemand wist nog precies wie de man was. Voor het publiek vormde het doek geen probleem, maar voor de directeur wel, want er waren klachten binnengekomen.

De klachten gingen over het bordje naast het schilderij. Daar stond alleen de naam van de generaal, zijn geboortejaar en zijn rang binnen het koloniale leger. Bezoekers vonden dat het museum zweeg over wat de man in de koloniën had gedaan. Eén bezoeker had zelfs geschreven dat het museum "een racist op een voetstuk zette". De directeur wilde niet dat het schilderij zou verdwijnen, maar hij wilde ook geen ruzie in de krant.

Ilse begon in het archief. Het bleek een echte puzzel te zijn: brieven, dagboeken en rapporten die allemaal een klein stukje van het verhaal bevatten. De generaal had inderdaad meegedaan aan gewelddadige campagnes, maar had zich later ook openlijk tegen bepaalde praktijken verzet. Zulke tegenstrijdigheden maakten het schrijven van een nieuw bordje moeilijk. Ilse merkte dat ze het verleden liever eenvoudig had gehad. Haar collega Faisal zei dat juist die complexiteit het museum interessant maakte.

Om te weten wat bezoekers eigenlijk verwachtten, stelde Ilse een korte vragenlijst op die bij de ingang werd uitgedeeld. Meer dan driehonderd mensen vulden hem in. De uitkomsten verrasten haar: bijna iedereen wilde meer context, en slechts een handjevol wilde dat het schilderij weggehaald werd. Met die cijfers in de hand kon ze de directeur overtuigen. Ze kreeg toestemming om een uitgebreid tekstpaneel te laten maken. Faisal hielp haar bij het redigeren, zin voor zin, tot er niets overbodigs meer stond.

Er was nog één praktisch probleem. Een restaurator waarschuwde dat het schilderij jarenlang te dicht bij een raam had gehangen, en dat het licht en de straling de verf langzaam hadden beschadigd. Het doek moest dus verplaatst worden naar een donkerdere zaal. Tijdens de verhuizing kwam een fotograaf van de regionale krant langs. Hij vroeg Ilse of ze even naast het schilderij wilde poseren voor een foto bij het artikel. Ze aarzelde, want ze vond het ongemakkelijk om zelf in beeld te komen bij een verhaal dat over anderen ging. Uiteindelijk stemde ze toch in, met de opmerking dat de foto vooral het nieuwe tekstpaneel moest tonen. Toen het artikel een week later verscheen, stond haar naam er klein onder, en de eerste bezoekers stonden al voor het paneel te lezen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28516

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1974